

Dünder Saklı Çocukluk Mealim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Şubat 2022

“Küskünüm.

En çok gözlerin düşüyor cümlelerime, bakışların hayallerime dokunup kaçan yaramaz çocuklar gibi bir yakamoz olup çarpıyor düşüncelerime.

Nice pişmanlıklar geçip gidiyor aklımdan...”(Alıntı)

Kavuşulası bir düş' sün içine düşülesi

Yorgun aşkın kıvılcımlarına serili

Sessizlik yüklü iklim.

Hülyalardır aşka bağdaş kuran

Son kozudur evrenin ilk günden beri

Sevgiye nazire eden nice pekiştireç

Sancılı bir oluşum gecenin rehaveti

Küfemde saklı aklımın ambarı

Ah, içime sinen

Ah, yüzümden düşen

Bir milatsa aşk

Miadı dolmaz da asla özlemin.

Seyyah acılarım var benim

Kambersizdir yalnızlığım

Göğün kukuletası

İçimde saklı şaklaban çocuk

Hevesi kursağında kalan bir sağanak gibi

Depreşir özlemin

Kesif sessizliğine hürmeten

Bağdaş kururum sözcüklere.

Bazen coşarım

Bazen hazanın olurum

Ben ki aralıksız kışım

Kış güneşine tutsak bir kuş gibi

Her kuşluk vakti geldiğinde içime kapandığım

Sabah ezanında doğup da yeniden

Kanatlandığım mavisî göğün

İçimin mevsimi kuruyan gözlerime nem salar
Varlığının rahmeti nam salar
Öksüzlüğüm hicretidir mevsimin
Yetim düşlerime konuktur şen sesin

Sazı sözü eksiktir yüreğin
Semazen göğün latif esintisi
Darmaduman edilmiş yüreğin çöküntüsü
Enkazından doğarım ansızın mazinin
Ebabil kuşlarına özenirim yerli yersiz
Yâd edilesi dünüme nispet
Yapandır bu rabıta
Bu aşkın fasılası
Havsalamdan taşan sözcüklerin verdiği molası

Muradım dillenir ezan sesinde
Miladımsa sonsuzluğun kiblesine
Her konduğumda kanat açarım rahmete
G/izini sürerim gecenin
Fısıltılarına kandım mı karanlığın
Beyazdan bir buluta dönüşür azap dolu varlığım
Gazabına uğramaktan korkarım kaderin

Aşkın hulasasıdır içimde saklı
Sözcüklerimin belası tek hecede saklı
Hazanın meali ve duası
Varlığın duayeni duyguların
Kök salar tek tek
Büyür de büyür efkâr
Aşka namzet bir kavşak
Ve tepinen iç sesim
Salkım saçak gölgem
Sardunyam ve hercai menekşem

Maviden büyüğü göğün
Yüreğin kördüğümü çözülür ansızın
Sırma saçında mevsimin
Üflerim tek tek çiçekleri
Uçuşan polenlerdir cennetten bahçem

Yeryüzünde saklı
Dünümde yaslı
Anıma dokunur aşkın varlığı
Dona kaldığım bir zamandan arda kalan
Ve işte sığınağım
Külliyem, şecerem
Arzı endam eden umudun doğumu

Gül benzimde gülümser şiirler hece hece
Ganimet bulmuşçasına yağmalanır gece
Sabaha doğru yol aldığımda
Sonlanır öyküm
Yeniden derlerim ömrü
Öykündüğümse dün de saklı çocukluk mealim
Gülümseyen çehreme eşlik eder güneş
Güneşin peçesinden damlar hicret